

SOCIETATEA ROMANA

PENTRU

DREPTURILE OMULUI

Bucuresti, Sector 1, Str. Stirbei Voda
nr.2,sc.4 camera 141bis,
Tel/fax: 0213354805
www.srdo.ro
drepturileomului@srdo.ro

AMICUS CURIAE

*Referitor la Dosarul penal cu nr. 23469/3/2012, al Tribunalului Bucuresti, cu
Termen de judecata la data de 05.07.2012,*

Domnule Presedinte,

Societatea Romana pentru Drepturile Omului, organizatie nationala, constituita cu scopul de a milita, pe plan national si international, pentru asigurarea protectiei drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului, cu deosebit respect, adresam prezenta

NOTA DE SUSTINERE,

A cererii, inregistrata sub nr. 23469/3/2012, prin care se solicita Onoratului Tribunal, amanarea executarii pedepsei inchisorii, dispusa fata de *Dl. Adrian Nastase*, de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie, prin decizia *nr. 160* pronuntata la data de 20 iunie 2012, in *Dosar nr. 2470/1/2012*, prin care, fiind admis recursul declarat de inculpat, Inalta Curte, rejudecand, a aplicat o pedeapsa de doi ani inchisoare cu executare.

Consideratii:

Umanismul, ca principiu ce radiaza si domina intreaga represiune penala, a determinat pe legiuitor, sa puna la dispozitia persoanei

condamnate, un instrument juridic, prin care, în condiții atent și limitativ prevăzute de lege, să ceară și să obțină, o amănare a începutului executării pedepsei privative de libertate. Aceasta, ca expresie a preocupării societății, exprimată prin voința legiuitoare, față de “om” care, deși condamnat, deci presupus că fiind săvârșit o faptă contrară ordinii de drept, totuși, se bucură de protecție și uneori “înțelegere” din partea justiției.

Desigur, amănarea executării pedepsei, nu reprezintă nici pe departe o negare, o relaxare a imperativului unei hotărâri judecătorești, a cărei forță obligatorie și executorie rămâne nestirbită, ci, numai o simplă modificare în cursul executării, legată strict, de termenul de la care urmează să înceapă executarea pedepsei aplicate.

Or, din această ultimă perspectivă, este cert că, *justitia, nu trebuie să se teamă de o eventuală scadere a prestanței și fermității actului de justiție*, ce ar putea avea de suferit, ca urmare a admiterii unei astfel de cereri, ci mai curând, o soluție de admitere, ar demonstra preocuparea și aplecarea justiției, asupra și în privința “omului”, în raport de care, să poată manifesta o simplă “îngăduință” și nici pe departe “clementă”.

Totodată, prin maniera atentă în care legiuitorul a reglementat condițiile restrictive în care poate fi acordată o astfel de amănare, dovedește o dată în plus, că, la momentul legiferării acestei institutii, s-au avut în vedere toate “riscurile” ce le-ar produce, prin rezonanță socială, o astfel de măsură, cu alte cuvinte, în opera de legiferare, fiind luat în calcul și potențiala consecință negativă, socialmente vorbind, a modificării cursului executării. Fiind cert, asadar, că dispunerea unei astfel de măsuri, ar fi lipsită de orice risc, legat, de efectul educativ general și de funcția de exemplaritate și represiunii penale, față de restul destinatarilor legii, căta vreme chiar legea penală o prevede.

Considerațiile de mai sus, au ca scop, constientizarea de către noi, societatea, a consecințelor unui astfel de act, care dincolo de efectele sale

pentru “beneficiar” cu certitudine produce si un efect, colateral, fata de societate, in fata careia, masura, trebuie sa fie corect prezentata drept o simpla “îngaduinta temporara” si nici pe departe, un act de clementa, ori de iertare, si cu atat mai putin de retractare a solutiei de condamnare.

Constientizam totodata, situatie deloc comoda a magistratului investit cu solutionarea acestei cereri, determinata de vizibilitatea publica a acestui caz, de opiniile exprimate si chiar de disputele, iscate in jurul acestui caz, imprejurare care, avem ferma convingere ca nu va afecta actul deliberativ, amintind, de acum celebrul aforism al eminentului profesor **Vintila Dongoroz**, care adresa indemnul “ *Judecați procesul nu după zgomotul de afară, ci conform cerințelor după care se judecă procesele penale* ”

Referitor la cauza *pendinte*,

Opinam ca, elementele factuale, astfel cum acestea sunt prezentate public, configureaza ipoteza legala cuprinsa de art. 453 lit.c, in intelesul ca, faptele sociale, in succesiune lor, referindu-ne la situatia personala si la tragicul eveniment, sunt de natura a justifica concluzia rezonabila ca ne aflam intr-o “împrejurare speciala”, pe fondul careie, inceperea de indata a executarii pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat si fata de familia sa.

Chiar daca, la judecarea cererii de fata, nu se urmareste o individualizare a pedepsei ori a modului de executare a acesteia, fapte aflate in suverana competenta a instantei ce a pronuntat solutia ce tinde a fi executata, totusi, apreciem, ca instanta trebuie sa acorde atentia cuvenita persoanei condamnate si totodata, de reactiei publice iscata de anuntul acestei condamnari. Aceasta, si pentru simplul motiv ca, efectul unei condamnari este cel puțin indoit, anume, fata de cel vizat de solutie, cat si pentru societate, vorbind despre functia educativ generala.

Or, fara a avea pretentia unei indexari a opiniilor exprimate pana in prezent, totusi, nu putem a nu observa, opinia generala de sprijin a D-lui. Adrian Nastase, ce trebuie considerata ca atare, si cel putin, avuta in vedere la pronuntarea solutiei.

Rezumand asadar, consideram ca, admiterea cererii privind amanarea executarii pedepsei, ar raspunde pe deplin exigentelor si functiei actului de justitie intr-un stat de drept, dovedind "intelegerea" permisa de lege, pentru situatiile deosebite, denumite de lege "speciale", din partea justitiei, care, dupa cum am mai aratat, trebuie sa fie cu, si pentru "oameni".

Tinem a sublinia ca, cele mai sus expuse, nu reflecta o pozitie de dezaprobare fata de solutia pronuntata de Instanta Suprema, ci, un refuz de a ramane in pasivitate fata de un caz public, socant, si nu in ultimul rand, fata de persoana reputatului om de drept Adrian Nastase.

Asigurandu-va de deplina noastra consideratie.

Cu respect,

Societatea Romana pentru Drepturile Omului,

Presedinte,

Asistenta Juridica,

Av. Dr. Artin Sarchizian.

25 iunie 2012, Bucuresti.